

Violin Exercises Southern Folk Songs based on Suzuki's Concept Aow Phayun Kindergarten, Pak Phayun District, Phatthalung Province

Konwiwan Tampan¹, Suttirak Iedpum^{2*}

¹ Faculty of Fine Arts, Songkhla Rajabhat University

² Faculty of Fine Arts, Songkhla Rajabhat University

* Corresponding author. E-mail: suttirak.ia@skru.ac.th

Abstract

This research aimed to 1) create a violin exercise using southern folk songs based on Suzuki's concept to be effective at 70 percent and have no less than 70 percent of students pass the criteria, and 2) study the satisfaction of learners towards learning management by violin exercise using southern folk songs based on Suzuki's concept. The target group was 20 students in grades 4-6 who were violin students in the international string orchestra at Aow Phayun Kindergarten School, Phatthalung Province, 2nd semester, academic year 2024, obtained by purposive sampling. Students who had played violin for no more than 1 year were selected. The research instruments consisted of 1) 6 learning management plans, 2) 3 skill exercises, 3 exercises, 3 songs, 3) violin performance evaluation form, and 4) student satisfaction evaluation form towards violin exercise using southern folk songs based on Suzuki's concept. The statistics used for data analysis were mean, standard deviation, and percentage. The results of the research found that 1) the post-test was higher than the 70 percent criterion. and there were students who passed the criteria at 73.17 percent, and 2) the satisfaction of students with the violin practice using southern folk songs according to Suzuki's concept was at a high level with an average value of 4.40.

Keywords: Learning management, Suzuki's concept, Exercise

แบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ตามแนวคิดของชูชุกี โรงเรียนอนุบาล อ่าวพะยูน อำเภopakพะยูน จังหวัดพัทลุง

กรวิวรรณ ตำปาน¹, สุธิรัักษ์ เอียดปุม^{2*}

1 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

2 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

* Corresponding author. E-mail: suttirak.ia@skru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ตามแนวคิดของชูชุกี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวนไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70 และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ตามแนวคิดของชูชุกีกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เป็นนักเรียนไวโอลินในวงเครื่องสายสากล โรงเรียนอนุบาลอ่าวพะยูน จังหวัดพัทลุง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 20 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) นักเรียนเล่นไวโอลินไม่เกิน 1 ปี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน 2) แบบฝึกทักษะ จำนวน 3 แบบฝึก จำนวน 3 เพลง 3) แบบประเมินผลการบรรเลงไวโอลิน และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ตามแนวคิดของชูชุกี สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ผลของการวิจัยพบว่า 1) ทดสอบหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์อยู่ที่ร้อยละ 73.17 และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ตามแนวคิดของชูชุกี อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้, แนวคิดของชูชุกี, แบบฝึก

บทนำ

ดนตรีเป็นวิชาหนึ่งที่ตั้งอยู่ในหมวดสาระการเรียนรู้ศิลปะ โดยกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551 ได้มุ่งเน้นให้มีความรู้ ความเข้าใจองค์ประกอบดนตรี แสดงออกทางดนตรีอย่าง สร้างสรรค์ วิเคราะห์ห้วงพิภพวิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจทางดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน กระทรวงศึกษา.(2551) ในปัจจุบันไวโอลิน เป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสายที่กำลังได้รับความนิยมอย่างมากทั้งโรงเรียนในระบบและนอกระบบ โดยการจัดการเรียนการสอนไวโอลิน ในประเทศไทยนั้นมีหลากหลายหลักสูตร อาทิเช่น Suzuki violin method, a tune a day, strily string, eta cohen, kato havas, ottolangey, carl flesh Yamaha ตำราของ Suzuki method ได้ออกแบบการสอนทีละขั้นตอนให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติทำซ้ำๆอย่างสม่ำเสมอ ตำราซูซูกิได้ออกแบบเป็นตำราทั้งบทเพลง ตัวอย่างเช่น เด็กจะเกิดความภูมิใจที่เขาสามารถเล่นออกมาได้ เป็นเพลง twinkle, twinkle, little star (Shinichi Suzuki, 1983) ไวโอลิน ต้องใช้ความเชี่ยวชาญและความชำนาญของผู้เล่น ทั้งเรื่อง ทฤษฎี การฟัง การเคลื่อนไหวของร่างกาย การเคลื่อนตำแหน่งนิ้ว (Position) อย่างแม่นยำ ซึ่งจำเป็นต้องมีพื้นฐานหรือการเริ่มต้นที่ดี

ดนตรีพื้นบ้านภาคใต้เป็นดนตรีที่สืบทอดกันมาอย่างยาวนานมีความหลากหลายทั้งในด้านเครื่องดนตรี จังหวะ และการนำเสนอ ซึ่งมักจะสะท้อนถึงวิถีชีวิต วัฒนธรรม ความเชื่อ และสภาพแวดล้อมของคนในท้องถิ่น ภาคใต้ ดนตรีพื้นบ้านเหล่านี้มีการแสดงในงานประเพณี งานบุญ และเทศกาลต่างๆ ของชาวใต้ ดนตรีพื้นบ้านของต่างประเทศมีอิทธิพลที่โดดเด่นต่อการจัดการเรียนการสอนและการจัดการแสดงในรูปแบบต่าง ๆ การสอนดนตรีมีการนำบทเพลงพื้นบ้านเป็นส่วนหนึ่งของแบบเรียนต่าง ๆ ซึ่งมีลักษณะ แตกต่างกันในแต่ละประเทศ อาทิ ในประเทศฮังการี โซลตัน โคดาย (Zoltan Kodaly) นักวิชาการ ด้านดนตรีศึกษาที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในวงการดนตรีศึกษา ได้ประพันธ์แบบฝึกหัดสำหรับการเรียนดนตรีไว้เป็นจำนวนมาก ซึ่งใช้สำหรับการร้องเป็นหลัก โดยมีการเรียงลำดับความยากง่ายให้เหมาะกับ ระดับชั้นของผู้เรียน และมีแนวคิดที่ต้องการเห็นการเรียนดนตรีที่ต้นผู้เรียนควรเริ่มจากดนตรีที่มีอยู่ ในสังคมนั้น โคดายจึงรวบรวมบทเพลงพื้นบ้านฮังการีและเพลงพื้นบ้านของประเทศแถบยุโรป ตะวันออกนำมาเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในการสอนดนตรี ซึ่ง โคดายเห็นว่าภาษาแม่ทางดนตรีคือดนตรีพื้นบ้าน โดยเด็กควรเรียนรู้เช่นเดียวกับการเรียนพูดภาษาของตนก่อนที่จะเรียนภาษาต่างชาติอื่น ๆ และเห็นว่าการเรียนดนตรีที่ดีควรจะเริ่มจากเพลงพื้นบ้านของตนเพราะเป็นสิ่งที่คุ้นเคย (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2561) นอกจากนั้น ในทวีปเอเชีย ชินิจิ ซูซูกิ (Shiniji Suzuki) นักดนตรีศึกษาชาวญี่ปุ่น ได้นำดนตรีพื้นบ้านเป็นส่วนประกอบของแบบเรียนเพื่อใช้ในการเรียนการสอนดนตรีในหลักสูตรของตน โดยเพลงพื้นบ้านที่นำมาใช้มักเป็นเพลงที่คุ้นหูและเป็น ที่นิยม เนื่องจากซูซูกิมีแนวคิดเกี่ยวกับการใช้ภาษาแม่ในการเรียนดนตรี (Suzuki, 1983) เน้นเรื่อง ทักษะการฟังและการเลียนแบบ การที่ผู้เรียนซ้ำทวนผ่านบทเพลงที่รู้จักส่งผลให้ผู้เรียนจดจำบทเพลง ได้และง่ายต่อการปฏิบัติดนตรีอีกด้วย จึงเห็นได้ว่าเพลงพื้นบ้านในภูมิภาคของตนเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างแบบเรียนดนตรีเพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติดนตรี แต่อาจจำเป็นต้องมีการเรียบเรียง หรือประพันธ์ดนตรีใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน โดยต้องมีการคำนึงถึงระดับชั้นของผู้เรียน เรียงลำดับจากง่ายไปยากและที่สำคัญคือครอบคลุมเนื้อหาดนตรีและเทคนิคการบรรเลง

การสอนดนตรีตามแนวคิดของซูซูกิ (Suzuki) เป็นแนวคิดการจัดการเรียนรู้ดนตรีของชินิจิ ซูซูกิ ที่ได้รับอิทธิพลมาจากการเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็กตามธรรมชาติ ผู้วิจัยได้คิดสร้างพัฒนาแบบฝึกทักษะไวโอลิน โดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ มาประยุกต์ใช้กับการฝึกไวโอลิน เพื่อช่วยให้นักเรียนได้ใช้ในการฝึกเล่นไวโอลินด้วยตนเองมีความอิสระและคุ้นเคยกับทำนองที่ได้ยิน ในการฝึกทักษะการเล่นไวโอลินได้อย่างถูกต้องและมี

ประสิทธิภาพนั้น การฝึกหัดหรือกระทำบ่อยๆ ย่อมทำให้มีทักษะดี ซึ่งจะเลือกบทเพลงพื้นบ้านภาคใต้ที่มีความสอดคล้องกับแนวคิดของซูซูกิไวโอลินเล่มที่ 1 (Suzuki Violin Method Book 1) โดยผู้วิจัยจะขอคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านดนตรีพื้นบ้านเพื่อขอความคิดเห็นในการเลือกบทเพลง เลือกบทเพลงพื้นบ้านภาคใต้ ที่ยังคงเป็นที่มีความนิยมเล่นกันอยู่ในปัจจุบัน เลือกบทเพลงพื้นบ้านภาคใต้ที่มีความสอดคล้องกับแบบฝึกไวโอลินซูซูกิเล่ม 1 ทั้งหมด 3 เพลง จากนั้นทำการวิเคราะห์และเรียบเรียงใหม่ให้เหมาะสมกับผู้เรียน นำไปทดลองเครื่องมือเพื่อศึกษาปัญหา นำมาให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข และทดลองใช้สอนเพื่อหาประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อไป

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยทำการศึกษาและพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดของซูซูกิ เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติดนตรีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนอนุบาลอ่าวพะยูน จังหวัดพัทลุง เพื่อให้เด็กมีความเข้าใจในเนื้อหา มีทักษะการปฏิบัติดนตรีที่ดี อันจะเป็นรากฐานมั่นคงนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนในระดับที่สูงขึ้น รวมถึงเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนทางด้านดนตรีไทยแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษา นำไปศึกษาต่อยอด พัฒนาองค์ความรู้ทางการเรียนการสอนดนตรีไทยต่อไปในอนาคต ผู้วิจัยจึงได้คิดสร้างพัฒนาแบบฝึกทักษะไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ตามรูปแบบการสอนไวโอลินของซูซูกิ เป็นแนวทางในการ แก้ปัญหาในการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและสนุกสนานกับกิจกรรมการเรียนการสอน ให้นักเรียนใช้ฝึกเล่นไวโอลินได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ และมีความอิสระและคุ้นเคยกับทำนองที่ได้ ทั้งยังได้สัมผัสถึงวัฒนธรรมด้านดนตรีในรูปแบบของเพลงพื้นบ้านภาคใต้ ถือเป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมในท้องถิ่นให้เป็นมรดกภูมิปัญญาแขนงนี้ให้คงอยู่ในฐานะสมบัติวัฒนธรรมของชาติสืบไป

คำถามการวิจัย

1. ทักษะการบรรเลงไวโอลินหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ตามแนวคิดของซูซูกิ ของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 หรือไม่ อย่างไร
2. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ตามแนวคิดของซูซูกิ อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ตามแนวคิดของซูซูกิ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ตามแนวคิดของซูซูกิ

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลการประเมินการบรรเลงไวโอลินหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยแบบฝึกแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ตามแนวคิดของซูซูกิ อยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีผู้เรียนผ่านเกณฑ์จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70
2. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ตามแนวคิดของซูซูกิ อยู่ในระดับมากขึ้นไป

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดของซูซูกิ (Suzuki Method)

หลักสูตรการเรียนการสอนไวโอลินที่โดยระบบการเรียนตามแนวคิดของซูซูกิ (Suzuki Method) โดย ดร.ชินอิจิ ซูซูกิ (Shinichi Suzuki) นักไวโอลินชาวญี่ปุ่น มีหลักการทางดนตรีที่เน้นการฟังและการเลียนแบบ เป็นสำคัญ และมีความเชื่อว่าความเก่งหรืออัจฉริยะนั้น ไม่ได้มีติดตัวมาแต่กำเนิดแต่ต้องอาศัยการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมรอบตัวและการเลี้ยงดูโดยผู้ปกครองเป็นสำคัญ แต่ถึงกระนั้นซูซูกิ ยังเชื่อว่าเด็กทุกคนสามารถเรียนรู้และเป็นคนเก่งได้ เขามีความเชื่อในพรแสวงมากกว่า พรสวรรค์ จากความเชื่อดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าเด็กสามารถมีพัฒนาการในด้านการเรียนดนตรี เพียงแต่ต้องมีสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในการพัฒนาศักยภาพของเด็ก การจัดการเรียนรู้ตาม แนวคิดของซูซูกิประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่1 การฟัง (Listening) การฟังเพลงจาก ครูผู้สอนหรือสื่อการเรียนรู้อื่น ๆ ขั้นที่2 เลียนแบบ (Imitation) การนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปปฏิบัติตาม ขั้นที่3 ทำซ้ำ(Reiteration) การนำ ไปฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ ขั้นที่4 จดจำ (Memorize) สามารถ จดจำ สิ่ง ที่เรียนรู้และนำ ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง (สุกรี เจริญสุข, 2542) จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าการ เรียนรู้โดยใช้แนวคิดของซูซูกิ (Suzuki Method) นำบทเพลงพื้นบ้านภาคใต้ที่มีความสอดคล้องกับแบบฝึกไวโอลินซูซูกิเล่ม 1 เป็นวิธีการที่เหมาะสมที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

หลักการสร้างแบบฝึกซูซูกิไวโอลินเล่มที่ 1 (Suzuki violin method Book 1) วิธีสอนแบบ “แม่สอนลูก” ภาษาของแม่ (Mother Tongue) เด็กเรียนรู้โดยการเรียนแบบและทำซ้ำๆ ซูซูกิได้ใช้วิธีการสอนแบบการเลียนแบบมากที่สุด โดยเขาได้ตั้งกฎขึ้นมากมายซึ่งชื่อว่า“กฎแห่งความสามารถ” (The Law of Ability) จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า มนุษย์ทุกคนต้องเรียนรู้ภาษาของตนเองก่อนที่จะมีการฝึกการเขียน โดยจะฝึกจากการจำ จากสิ่งแวดล้อมรอบข้าง จากการฝึกกระทำซ้ำๆบ่อยๆ นอกเหนือจากวิธีการสอนแบบ Mother-tongue แล้วซูซูกิยังให้ความสำคัญกับเรื่องการสร้างแรงจูงใจในการเรียน ในเรื่องของแรงจูงใจเป็นเบื้องต้นในการเรียนการสอนที่ซูซูกิได้วางแผนไว้ในตำราได้ออกแบบการสอนทีละขั้นตอนให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติได้ โดยไม่รู้สึกลำบากมากเกินไป ซึ่งจะแตกต่างกับตำราไวโอลินทั่ว ๆ ไปอย่างชัดเจน เช่น ในการฝึกสียาสเปลา หลังจากเริ่มฝึกการจับไวโอลินและคันชักอย่างถูกต้องจนเกิดความชำนาญแล้ว ซูซูกิเขาต้องการเพื่อตรวจสอบหรือพิจารณาพื้นฐานของเด็กแต่ละคนว่ามีการพัฒนาอย่างถูกต้องมากน้อยเพียงใด จากการให้เด็กวางคันชักบนสายเสียง มี (E string Posture) เขาจะหาจุดที่เหมาะสมที่สุดและติดเทปบนคันชักที่ตำแหน่งต่ำกว่าสายมี (E) เพื่อให้เด็กนั้นสามารถวางคันชักได้ถูกตำแหน่งได้อย่างแม่นยำ โดยให้ปลายแขนขนานกับสายของไวโอลิน ข้อคอชิดกับลำตัว ซูซูกิให้ความสำคัญในการติดเทปกาวที่คันชักเป็นอย่างมากซึ่งจะช่วยให้เด็กวางคันชักบนสายไวโอลินได้โดยเด็กจะสามารถสียาสเปลาได้ตั้งแต่เริ่มหัดเล่นไวโอลิน เขาติดเทปกาวไว้สาม ตำแหน่งเพื่อให้เด็กฝึกในเพลง Twinkle variation ในตำแหน่งที่ 1 ติดไว้ตรงโคนคันชัก ตำแหน่งที่ 2 ติดห่างจากตำแหน่งที่ 1 ขึ้นไปทางปลายคันชักความยาวประมาณ 1 นิ้วครึ่ง ถึง 2 นิ้ว โน้ตทั้งหมดในเพลง Twinkle variation 1 จะต้องมีการจำกัดความยาวจะไม่มี ความแตกต่างกัน ทั้งเชบ็ต 1 ชั้น และเชบ็ต 2 ชั้น โดยให้เล่นแบบสั้นๆ ตามความยามที่ซูซูกิได้ติดเทปกาวเพื่อเป็นแนวทางไว้แล้ว Starr (2000) ซูซูกิ จะตั้งรูปแบบ (Pattern) ของการสียาเป็นกระสวนจังหวะ และทำให้จังหวะนั้นเกิดความหลากหลายออกไป (Variation) ได้ออกแบบเป็นตำรากิ่งบทเพลง แม้เพียงบทแรก ที่เด็กเล่น เด็กจะเกิดความภูมิใจที่เขาสามารถเล่นออกมาได้เป็นบทเพลงสั้นๆ Twinkle, Twinkle, Little Star และเขาได้นำทำนองหรือบทเพลงพื้นบ้านฮังการีและเพลงเด็กมาใส่ไว้ในบทฝึกไวโอลินซึ่งเป็นบทเพลงที่เด็กได้เคยฟังและจำได้อย่างดี

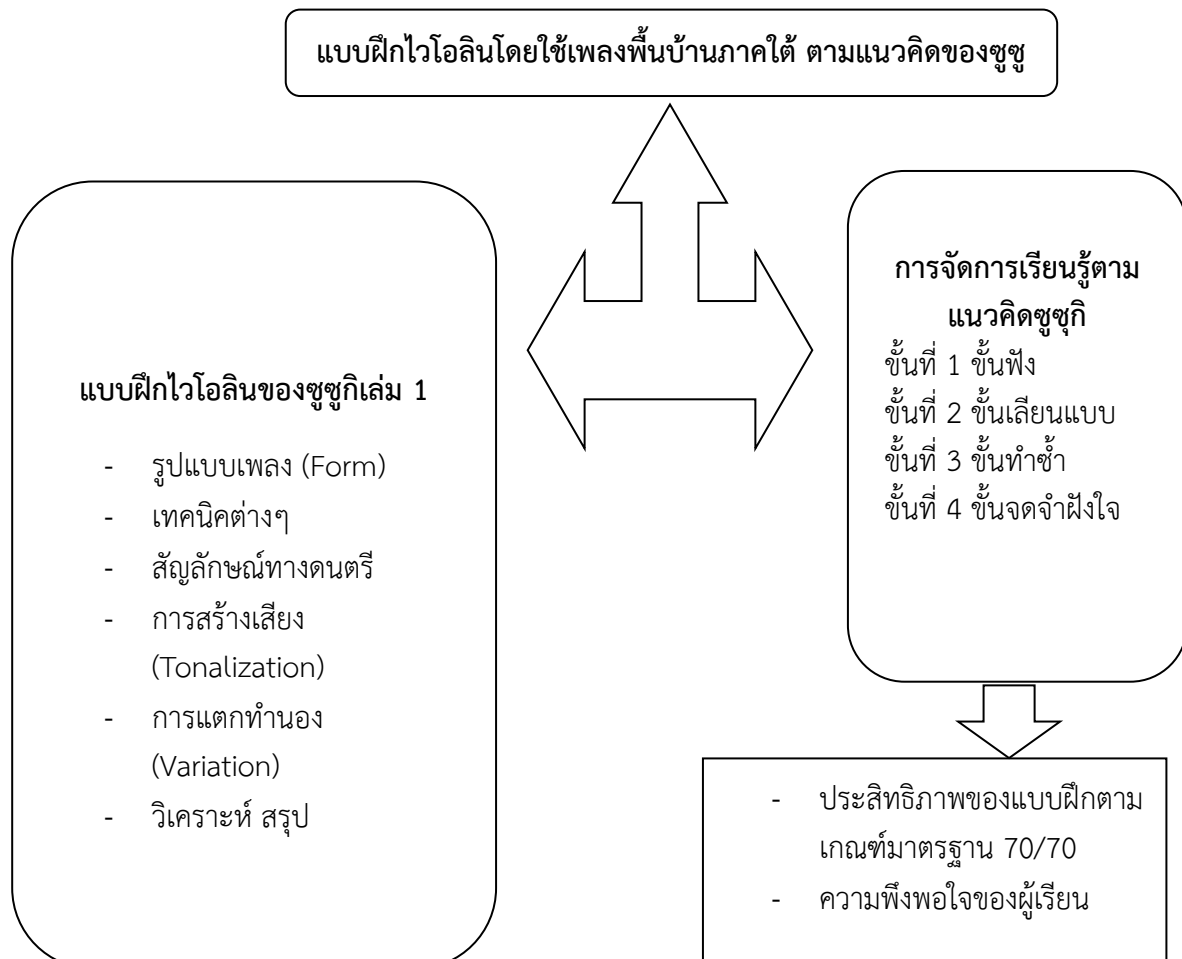
หลักการฝึกคุณภาพเสียงโทนนาลิเซชัน (Tonalization) เป็นแบบฝึกเพื่อการพัฒนาคุณภาพเสียงที่ไพเราะ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการทำให้เพลงไพเราะ ชินอิจิ ซูซูกิ ได้ให้ทัศนะไว้ว่า นักร้องที่ดีต้องใช้เวลา

เป็นชั่วโมงในการฝึกฝนการเปล่งเสียงร้อง โวคอลลิเซชัน (vocalizations) เพื่อที่จะพัฒนาให้เสียงที่ร้องมีความไพเราะทุกตัวโน้ต ถ้าเรารู้ว่านักไวโอลินที่ยิ่งใหญ่ระดับโลกมีเสียงเพลงที่ไพเราะเช่นไร แล้วเหตุใดเราจึงไม่พยายามทำสิ่งเดียวกันในการฝึกฝนไวโอลินเล่า? ดังนั้น ดร. ชูชูกิจ จึงเขียนแบบฝึกหัด และเรียกว่า โทนนาลีเซชัน (tonalization) มีอยู่บ่อยครั้งที่เขียนให้นักเรียนเล่นบนสายเปล่าธรรมดา ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ควรเลยในการฝึกหัด เพราะการฝึกนี้เองเป็นจุดเริ่มต้นของเสียงที่มีคุณภาพและความไพเราะ หลังการเรียนรู้ไวโอลินครูผู้สอนก็ควรต้องเน้นให้นักเรียนพัฒนาคุณภาพเสียงขึ้นในการเรียนทุกครั้ง (Shinichin Suzuki, 1983) ชูชูกิจได้ให้คำแนะนำว่า เมื่อเด็กได้จับคันชักที่ถูกต้องและการกดนิ้วบ่อยๆจะช่วยให้เด็กได้มีประสบการณ์จะช่วยให้เกิดการผิดพลาดได้น้อยลง แล้วยังจะช่วยให้เขาจดจำทำนอง (Melody) ได้แม่นยำ ทำให้เสียงของไวโอลินมีคุณภาพเสียงที่ดี (Tone Quality) แบบฝึกหัดนี้ควรฝึกจากช้าๆก่อน ด้วยความระมัดระวังและควรฝึกฝนอยู่ตลอดชูชูกิจ จะเน้นในการทบทวนเพลงก่อนการเรียนทุกครั้งจะต้องย้อนกลับไปทบทวนเพลงที่เรียนมาแล้วเสมอ ดังนั้น เด็กก็จะพัฒนาคุณภาพของการเล่น เสียงตรงไม่เพี้ยน และมีความไพเราะขึ้นเรื่อย ๆ พร้อมไปกับทำทางการสืบทอดที่ดีขึ้น การใช้คันชัก และการวางนิ้วที่มีความฉับไว และการแสดงออกทางความรู้สึกทางดนตรีที่เพิ่มพูนขึ้น

ชูชูกิจเลือกบทเพลงที่นำมาใช้สร้างแบบฝึกไวโอลิน เล่ม 1 สามารถแยกออกเป็น 3 ด้านดังนี้ 1. ด้านบทเพลง (Song) บทเพลงที่ชูชูกิจได้นำมาเพื่อใช้ในการสร้างแบบฝึกไวโอลินเล่ม 1 โดยส่วนมากแล้วเป็นบทเพลงพื้นบ้านของชาวฮังการี บทเพลงคลาสสิก และท่านยังได้แต่งขึ้นมาเองในบางบทเพลง ดังนี้ 1.1 บทเพลงพื้นบ้านของชาวฮังการี Lightly Row, Song of the Win, Go tell aunt Rhody, O come Children, May song. 1.2 บทเพลงคลาสสิก Long long ago, Minuet 1, Minuet 2, Minuet 3, The happy farmer, Gavotte 1.3 บทเพลงที่ชูชูกิจแต่งขึ้นมาเอง Allegro, Allegretto, Andantino, Perpetual Motion in A Major variation A B, Perpetual motion in D Major variation A B, Etude Variation A B. 2. ด้านเทคนิคการปฏิบัติไวโอลิน 2.1 สตัคคาโต้ (Staccato) การเล่นให้เสียงสั้น ๆ 2.2 เลการ์โต้ (Legato) การเล่นให้เสียงมีความต่อเนื่อง 2.3 สเลอคันชัก (Slure Bow) การสืตตั้งแต่สองตัวโน้ตขึ้นไปโดยการใช้คันชัก ขึ้น-ลง ในครั้งเดียว 2.4 ไท้ Tie Note การสืตตั้งแต่สองตัวโน้ตขึ้นไปที่เป็นเสียงเดียวกันโดยการใช้คันชัก ขึ้น-ลง ในครั้งเดียว 2.5 พิชซิคคาโต้ (Pizzicato) การใช้นิ้วมือข้างขวาดีดสายไวโอลินแทนการใช้คันชัก 3. ด้านคีย์ซิกเนเจอร์และสเกล (Key signature and Scals) คีย์ซิกเนเจอร์และสเกลที่ใช้ในแบบฝึกหัดไวโอลินเล่ม 1 ของชูชูกิจ แบบฝึกชูชูกิจไวโอลินเล่ม 1 เหมาะสำหรับเด็กและบุคคลทั่วไปที่เพิ่งเริ่มฝึกหัดเล่นไวโอลินและยังไม่มีพื้นฐานในการเล่นไวโอลินมาก่อนก็สามารถเรียนได้ ชูชูกิจเริ่มให้เรียนรู้จากสายเปิด (Open strings) คือ ให้เริ่มเรียนที่สายเปิดของสายที่ 1 และสายที่ 2 ก่อน ซึ่งเป็นเสียง (E) และเสียง (A) โดยจะเริ่มฝึกมาทีละสายแล้วค่อยๆเพิ่มโน้ตเข้าไปตามลำดับของนิ้ว เช่นในสายที่ 1 E F# G# A และสายที่ 2 จะมีโน้ตเรียงกัน A B C# Dเมื่อเอามาเล่นรวมกันแล้วจะเกิดเป็น A major Scale เพื่อเป็นการง่ายต่อการกดนิ้วมือซ้ายและการใช้คันชักของมือขวาให้อยู่ในตำแหน่งพอดีกับรูปร่างของผู้เรียน ต่อมาเมื่อสามารถเล่นในคู่สาย ที่ 1 และ 2 ได้ดีแล้ว เขาจะให้เริ่มฝึกที่คู่สาย 3 และสายที่ 4 โดยจะเริ่มจากเปิดสายที่ 3 คือเสียง D (D open string) แล้วค่อยๆเพิ่มเติมโน้ตเข้าไปตามลำดับจากนิ้วที่กดดังนี้ D E F# G และสายที่ 2 จะเริ่มจากสายเปิดเสียง A คือ A B C# D ซึ่งถ้าเอามาเล่นรวมกันจะเกิดเป็น D major scale และสเกลที่พบได้ในหลักสูตรชูชูกิจไวโอลินเล่มที่ 1 อีก 1 สเกลคือ G major Scale เป็นการฝึกจากสายเปิดที่ 4 เสียงซอล (G) ซึ่งเป็นเสียงที่ต่ำสุดของไวโอลินโดยจะเริ่มจากเปิดสายที่ 4 คือเสียง G (G open string) แล้วค่อยๆเพิ่มเติมโน้ตเข้าไปตามลำดับจากนิ้วที่กดดังนี้ G A B C และสายที่ 3 เสียงเร (D) โดยจะเริ่มจากเปิดสายที่ 3 คือเสียง D (D open string) แล้วค่อยๆเพิ่มเติมโน้ตเข้าไปตามลำดับจากนิ้วที่กดดังนี้ D E F# G เมื่อนำมาเล่นรวมกันจะเกิดเป็น G major scale จากการศึกษาเอกสารหลักสูตรแบบฝึก

ไวโอลินซุซูกิเล่ม 1 พบว่า คีย์ซิกเนเจอร์และสเกล (Key Signature and Scales) ที่ซุซูกิ นำมาใช้ในแบบฝึก ไวโอลินเล่มที่ 1 มีทั้งหมด 3 สเกล คือ 1. คีย์ A major สเกลที่ใช้ A major scale 2. คีย์ D major สเกลที่ใช้ D major scale 3. คีย์ G major สเกลที่ใช้ G major scale

สรุปได้ว่า แนวคิดของซุซูกิ เป็นแนวคิดทางการสอนดนตรีที่มีได้รับความนิยม เพราะมีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ให้กับเด็กในทุกช่วงอายุ สามารถทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะปฏิบัติดนตรีได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งยังทำให้เกิดประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้ได้อย่างรอบด้าน ทั้งทางด้านดนตรี ปฏิสัมพันธ์ ครอบครัว สังคม อีกทั้งเมื่อนำมาใช้ร่วมกับ แบบฝึกทักษะเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริค ซึ่งเป็นเครื่องมือทางการศึกษา ที่มีประสิทธิภาพส่งผลต่อการเรียนรู้แล้ว ก็จะสามารถทำให้เพิ่มผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดของซุซูกิมาผนวกร่วมกับบทเพลงพื้นบ้าน มาสร้างเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำมาใช้พัฒนาทักษะปฏิบัติดนตรีของนักเรียนให้มีความอิสระในการเรียนรู้ เกิดการเรียนรู้อย่างค่อยเป็นค่อยไป เป็นธรรมชาติ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนเกิดความรักในดนตรีและสามารถบรรเลงดนตรีออกมาได้อย่างไพเราะซึ่ง จะก่อให้เกิดการพัฒนาการเล่นไวโอลินที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดีขึ้นและสามารถพัฒนาทักษะ การบรรเลงข้ามไปสู่ระดับที่สูงขึ้นได้อีกด้วย ต่อไป ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ตามแนวคิดของซูซูกิผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองขั้นต้น (Pre-Experimental Design) โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัย จากการเก็บข้อมูลในการทดลองภาคสนาม และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ประชากรและตัวอย่าง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนอ่าวพะยูน จังหวัดพัทลุง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 นักเรียนไวโอลินในวงเครื่องสายสากล โรงเรียนอนุบาลอ่าวพะยูน จังหวัดพัทลุง จำนวน 20 คน จำนวน 20 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. แบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ตามแนวคิดของซูซูกิ
2. แบบประเมินประสิทธิภาพแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ตามแนวคิดของซูซูกิ
3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ตาม

แนวคิดของซูซูกิ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนไวโอลินในวงเครื่องสายสากล 2/2567 โรงเรียนอนุบาลอ่าวพะยูน จังหวัดพัทลุง จำนวน 20 คน ดำเนินการทดลองดังนี้

1. ดำเนินการทดลองแบบฝึกทั้งหมด 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ต่อ 1 สัปดาห์ รวม 16 ชั่วโมง
2. ทำการวัดผลการเรียนระหว่างเรียน และหลังเรียน จำนวน 3 เพลง ทำการประเมินโดยผู้วิจัย
3. ทำการวัดผลในการทดลองในสัปดาห์ที่ 16 โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ทางด้านไวโอลิน จำนวน 2 ท่านและผู้เชี่ยวชาญทางด้านเพลงพื้นบ้านภาคใต้ จำนวน 1 ท่าน รวมผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 3 ท่าน ทำการประเมินโดยผู้วิจัย
4. แจกแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกไวโอลิน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะปฏิบัติของนักเรียนไวโอลินในวงเครื่องสายสากล หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธี แบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ตามแนวคิดของซูซูกิ กับเกณฑ์ร้อยละ 70 และวิเคราะห์จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 โดยใช้ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธี แบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ตามแนวคิดของซูซูกิ เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัตินักเรียนไวโอลินในวงเครื่องสายสากล ของนักเรียนชั้นศึกษาปีที่ 4-6 วิเคราะห์ใช้ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัยและอภิปราย

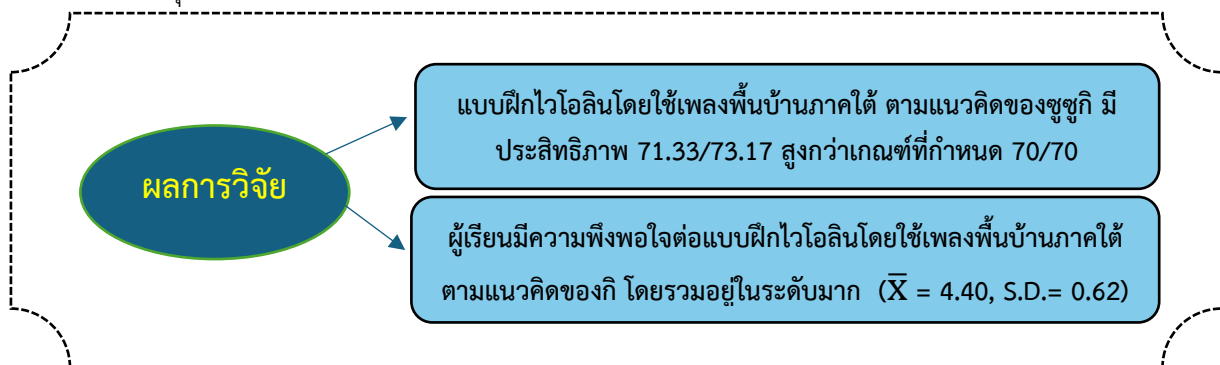
สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการทดลองการใช้แบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ตามแนวคิดของซูซูกิ กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนไวโอลินในวงเครื่องสายสากล 2/2567 โรงเรียนอนุบาลอ่าวพะยูน จังหวัดพัทลุง ดังนี้

1. ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวมจากการทดสอบระหว่างเรียนเท่ากับ 21.40 คิดเป็นร้อยละ 71.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.88 แปลผลได้ว่า ผู้เรียนสามารถบรรเลงเพลงพื้นบ้านภาคใต้ได้ในเกณฑ์ที่ดี ส่วนคะแนนเฉลี่ยรวมทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 21.95 คิดเป็นร้อยละ 73.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.28 สามารถแปลผลได้ว่า ผู้เรียนสามารถ ปฏิบัติตามแบบฝึกและบรรเลงเพลงพื้นบ้านภาคใต้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้อย่างถูกต้องอยู่ในระดับที่ดี และจากการวิเคราะห์ผลคะแนนระหว่างเรียนของผู้เรียนจากการสังเกตของผู้วิจัยในแต่ละคนพบว่า ผลคะแนนรวมจากแบบฝึกหัดที่ผู้เรียนสามารถทำคะแนนได้สูงที่สุดคือบทเพลง หักคอไอ้เท่ง เนื่องจาก ทำนองที่สั้นกะทัดรัด สามารถจดจำทำนองเพลงได้อย่างรวดเร็ว และเป็นทำนองที่ผู้เรียนมีความคุ้นเคยมาก่อน

2. ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.62 เหตุที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ จากการสังเกตในระหว่างการทดลองแสดงให้เห็นว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นสามารถพัฒนาการเล่นไวโอลินของผู้เรียนประสบผลสำเร็จทั้งในทาง ทฤษฎีและปฏิบัติ รวมทั้งเทคนิคต่างๆในการเล่นไวโอลิน ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในตัวเองที่ได้บรรเลงเพลงภาคใต้ด้วยไวโอลินซึ่งเป็นเพลงประจำท้องถิ่นของตนเอง เพื่อเป็นการสืบทอด และเผยแพร่ให้บุคคลทั่วไปได้รู้จัก มีความพยายามในการฝึกซ้อมทำให้มีความพึงพอใจ และรู้สึกว่าตัวเองมีการพัฒนาในการเล่นไวโอลินมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน แต่เมื่อแยกกลุ่มผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยที่ต่ำ พบว่า ผู้เรียนขาดความมั่นใจในการแสดงออก ทางด้านแสดงความคิดเห็นและขาดความสนใจในการเรียน และไม่มีการจดบันทึกในขณะที่มีการเรียนการสอน จึงส่งผลให้ ผู้เรียนขาดการเชื่อมต่อระหว่างครูผู้สอน กับผู้เรียนจึงไม่ค่อยแสดงความคิดเห็นในระหว่างเรียนเท่าที่ควร

ดังสรุปผลการวิจัยในภาพที่ 2

ภาพที่ 2 สรุปผลการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ตามแนวคิดของชูชุกี ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยมาอภิปรายผลดังนี้

1. จากการทดสอบหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ พบว่าแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ตามแนวคิดของชูชุกี มีประสิทธิภาพเท่ากับ 71.33 / 73.17 โดยสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ที่ 70/70 สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้ทั้งนี้เนื่องจากแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ตามแนวคิดของชูชุกี ได้ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้าน

เนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านไวโอลินและเพลงพื้นบ้านภาคใต้ มีการปรับปรุงตามข้อเสนอทุกขั้นตอนการพัฒนา เป็นไปทีละขั้นอย่างมีระบบ นอกจากนี้แล้ว หลังจากการปรับปรุงแก้ไข เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจึงได้นำเครื่องมือ ไปทดลองกับนักเรียนที่เรียนชั้นประถมปลายไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างจริง 1 โรงเรียน ดังนี้ คือ โรงเรียนเทศบาลบ้าน คูหาสวรรค์ นำแบบฝึกกลับมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่องจากการสังเกตและสัมภาษณ์ผู้เรียน จึงทำให้แบบฝึกมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด เมื่อนำมาทดลองจึงทำให้ผู้เรียนบรรลุ วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวโอลิน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก เมื่อคะแนนเฉลี่ยหลังจากการ ทดลองเพิ่มขึ้นก็แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกไวโอลินมีประสิทธิภาพเพิ่มทักษะในการเรียนปฏิบัติไวโอลินได้อย่างดี อันเนื่องมาจากการสร้างแบบฝึกอย่างมีขั้นตอน ถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัย โดยมีการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญทั้งด้านเนื้อหา ด้านการปฏิบัติทักษะไวโอลิน รวมไปถึงเทคนิคต่างๆและ เพื่อให้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของการวิจัยผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองภาคสนาม (Field Testing) โดยนำแบบฝึกไวโอลิน ที่ได้รับการ ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองทดลองจริง กับผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนไวโอลินในวงเครื่องสายสากล 2/2567 โรงเรียนอนุบาลอ่าวพะยูน จังหวัดพัทลุง ซึ่งเรียนวิชาปฏิบัติไวโอลินมา ไม่เกิน 1 ปี จำนวน 20 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกไวโอลิน ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 70/70 ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยรวมจากการทำ แบบฝึกหัดระหว่างเรียนเท่ากับ 21.40 คิดเป็นร้อยละ 71.33 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.88 แปลผลได้ว่า ผู้เรียนสามารถบรรเลงเพลงพื้นบ้านภาคใต้ได้ในเกณฑ์ที่ดี ส่วนคะแนนเฉลี่ยรวมทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 21.95 คิดเป็นร้อยละ 73.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.28 สรุปได้ว่า แบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลง พื้นบ้านภาคใต้ ตามแนวคิดของชูชุกี มีประสิทธิภาพเท่ากับ 71.33/73.17 โดยสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ไว้ที่ 70/70 ผู้เรียนสามารถเล่นบทเพลงที่กำหนด ทั้งระดับเสียงและจังหวะในระดับถูกต้องมาก ซึ่งเป็นไปตาม สมมุติฐานที่ตั้งไว้คือ นักเรียนจำนวนร้อยละ 70 ของจำนวนผู้เรียนที่เรียนจากแบบฝึกหัดการร้องโน้ตสากลที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถเล่นบทเพลงที่กำหนด ทั้งระดับเสียงและจังหวะในระดับถูกต้องมาก และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ (ชวฤทธิ์ ใจงาม, 2561) ได้สร้างแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสานตามแนวคิดของ ชูชุกี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำนวน 12 คน ผลการวิจัยพบว่า (1) แบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของชูชุกีมี ประสิทธิภาพ 70.10/76.35 สูงกว่าเกณฑ์ที่ กำหนด 70/70 (2) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อแบบฝึก ไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของชูชุกี โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($X = 4.81$, $S.D. = 0.11$) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จาริ สุขบุญสังข์ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการเล่นไวโอลินสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างชุดฝึกทักษะการเล่นไวโอลิน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 และเพื่อศึกษาผลการใช้ชุดฝึกการเล่นไวโอลิน ใน 2 ด้าน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมทางการเรียนไวโอลิน โดยมีกลุ่มเป้าหมายได้แก่ นักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 ภาคเรียนที่ 2/2552 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 4 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน ทั้ง 4 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปฏิบัติไวโอลินได้คะแนนเฉลี่ย 103.50 คิดเป็นร้อยละ 88.16 มีคะแนน พฤติกรรมการเรียนวิชาปฏิบัติไวโอลินของนักเรียน หลังการเรียนวิชาปฏิบัติไวโอลิน ได้คะแนนเฉลี่ย 87.50 คิด เป็นร้อยละ 87.50 และมีผลการเรียนวิชาปฏิบัติไวโอลินโดยรวมของนักเรียนหลังการใช้ชุดฝึกการเล่นไวโอลิน ได้ คะแนนเฉลี่ยที่ 219.75 คิดเป็นร้อยละ 87.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 80 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

2. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ตามแนวคิดของชูชุกี พบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนโดยรวมอยู่ในระดับพอใจมาก แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อ แบบฝึก ไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมานั้นมีเนื้อหาครอบคลุม นำเอาวิธีการต่าง ๆ มาจัดวางได้ อย่างเหมาะสมลงตัว ทำให้แบบฝึกมีความน่าสนใจ ช่วยให้เข้าใจในเนื้อหาได้ง่าย จึงสามารถทำให้ผู้เรียนเกิด แรงจูงใจในการเรียน และส่งผลให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกไวโอลินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นอย่างมาก

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐ เชียงทอง (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็น แบบมีดนตรีประกอบสำหรับกีตาร์คลาสสิกในระดับชั้นต้น ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นแบบมีดนตรี ประกอบสำหรับกีตาร์คลาสสิกในระดับชั้นต้น มีประสิทธิภาพ 76.66/74.44 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 70/70 แสดงว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ มีประสิทธิภาพเป็นไปตาม สมมุติฐาน 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโน้ตแรกเห็นมากขึ้นหลังจากใช้แบบฝึก คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนได้ 6.92 และหลังเรียนได้ 11.16 ซึ่งแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และ 3) พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึก เฉลี่ย 4.11 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Hornby (2000) กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจของบุคคลนั้นมีสาเหตุมาจากความรู้สึกประสบความสำเร็จ การที่บุคคลได้รับสิ่งที่ตรงต่อความต้องการ รวมถึงผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่ได้รับการทำงานเช่นเดียวกับ แบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ตามแนวคิดของชูชุกี ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ สนุกสนานตื่นเต้น และมีทัศนคติที่ดีต่อบทเพลงพื้นบ้าน และแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ตามแนวคิดของชูชุกี การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนทุกขั้นตอน ทำให้สามารถรับความรู้เพิ่มเติมทักษะด้วยวิธีการเล่นไวโอลินในรูปแบบใหม่ๆ ได้ดีและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการดำเนินการวิจัยการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ตามแนวคิดของชูชุกี นักเรียนไวโอลินในวงเครื่องสายสากล มีลักษณะกระบวนการจัดการ ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ตามแนวคิดของชูชุกี

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ตามแนวคิดของชูชุกี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลวิจัย

1. ผู้สอนควรเน้นให้ผู้เรียนใช้แบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ตามแนวคิดของชูชุกี อย่างสม่ำเสมอ
2. ผู้สอนควรแนะนำให้ผู้เรียนสามารถฟังลักษณะของเสียงที่ถูกต้อง เพื่อการบรรเลงไวโอลินที่ดีทั้งบันไดเสียง ขึ้นคู่ รูปแบบของจังหวะ ทั้งนี้เพื่อเพิ่มทักษะในการเล่นไวโอลินให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาบทเพลงพื้นบ้านภาคใต้ เพื่อประกอบการเรียนการสอนสำหรับเครื่องสายสากลชนิดอื่น ๆ เช่น วิโอล่า เชลโล่ และ ดับเบิลเบส เป็นต้น เนื่องจากเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสายสากลเป็นเครื่องดนตรีที่ต้องใช้ความละเอียดอ่อนในการฟังเสียงและผู้เล่นจะต้องสร้างเสียงที่ถูกต้องและมีคุณภาพเสียงที่ดี จึงมีความจำเป็นมากในการสร้างแบบฝึกครั้งต่อไป
2. สำหรับการวิจัยแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ตามแนวคิดของชูชุกี ผู้วิจัยสามารถพัฒนาทักษะการเล่นไวโอลินในระดับสูงได้โดยการพัฒนา ในรูปแบบของ วารีโอชั่น (variation) โพสิชัน (Positions) และ การสื้ข้ามสาย (Changing string) การสื้ดับเบิลสต็อป (Double Stop) เป็นต้น เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการเล่นไวโอลินโดยผ่านกระบวนการฝึกด้วยแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านภาคใต้ ให้เทียบเท่ากับระดับสากล
3. ควรนำงานวิจัยไปประยุกต์ใช้กับกลุ่มผู้เรียนที่มีคุณสมบัติแตกต่างกันทั้งด้านอายุแลประสบการณ์ และช่วงชั้นอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2561). *ดนตรีศึกษา: หลักการและสาระสำคัญ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โกวิทย์ ชันธิศิริ. (2550). *ดุริยางคศิลป์ ตะวันตก* (เบื้องต้น) (พิมพ์ครั้งที่1.. ed.). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2555). *ดนตรีศึกษา : หลักการและสาระสำคัญ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประดิษฐ์ไพเราะ หลวง. (2566). *ศรทอง เกณฑ์การประกวดเพลงไทยของหลวงประดิษฐ์ไพเราะ*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิหลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง).
- สุกรี เจริญสุข. (2542). *คู่มือการอบรมครูชูชุกีและการเป็นครูชูชุกีขั้นต้น*. นครปฐม: วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชวฤทธิ์ ใจงาม. (2561). *แบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดชูชุกี* มหาวิทยาลัยมหาสารคาม]. มหาสารคาม.
- จारी สุขบุญสังข์. (2553). *ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการเล่นไวโอลินสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4*. วิทยานิพนธ์. ศษ.ม.เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ณัฐ เชียงทอง (2555). แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นแบบมีดนตรีประกอบสำหรับกีตาร์คลาสสิกในระดับชั้นต้น. ปรินญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต (ดนตรี). มหาวิทยาลัยมหิดล.

Core Curriculum of Basic Education B.E. 2551. (2018). Office of Academic Affairs and Educational

Standards. Office of the Basic Education Commission, Ministry of Education.

Narut Suttajit. (2561). Music Education: Principles and Essence. Bangkok: Chulalongkorn University Press.

Kowit Khanthasiri. (2017). *Western Music* (Introduction) (1st ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press.

Narut Suttajit. (2022). *Music Education: Principles and Essence*. Bangkok: Chulalongkorn University.

Praditpairaw Luang. (2023). *Sorntong Thai Song Competition Criteria of Luang Praditpairaw*. Bangkok: Foundation Luang Praditpairaw (Sorn Silpabanleng).

Sukree Charoensuk. (1999). *Suzuki Teacher Training Manual and Becoming a Beginner Suzuki Teacher*. Nakhon Pathom: College of Music Mahidol University.

Chawarit Jaingam. (2018). *Violin Exercises Using Isan Folk Songs Based on Suzuki's Concept*. Mahasarakham University].Mahasarakham.

Charee Sukboonsang. (2010). *Results of using violin performing skill package for grade level 4 students*. Master of Education (Curriculum and instrument). Chiangmai University.

Nut Chiamgthong. (2012). *Sight-Reading exercises with accompaniment for the beginner of the classical guitar*.MA. (Music). Mahidol University.